

574. Csillagfényes éjszakán

Louis Claude Daquin (1694–1777)

Csil-lag - fé-nyes éj-sza - kán An-gyal - szó-zat hang - zik, Bet-le -
hem-nek pusz-tá - ján, Hol pász-tor - nép ta-nyá - zik: Pász-to -
rok, ne fél - je - tek, Ví-gan ör - ven - dez - ze - tek, Mert föld-re
jött, kit el-kül - dött Az Úr, az Is-ten nék - tek: A ti üd-vös-ség' - tek!

2. Hideg jászol szalmáján Égi Gyermekek alszik,
Körülötte szállásán Halk ének hangja hangzik:
Imádják a pásztorok, Tiszta szívű jámborok.
Örvendeznek, hálát zengnek Az Úr nagy jóvoltáért,
Egyszülött fiáért.

3. Csillag támad Keleten, Látják gazdag bölcsek.
Útra kelnek serényen, És vélük drága kincsek.
Meglelik a Gyermekek, Kit a csillag hirdetett;
Imádattal, ajándékkal Előtte térdre hullnak,
S hódolnak mint Úrnak.

4. Menjünk mi is jászlához Örvendező szívvel,
Boruljunk le lábához Mély hódolattal hittel!
Isten ő és Megváltó, Atyánál közbenjáró.
Nem félelmes: nyájas, kedves. Mint kisgyermek jött hozzánk,
Biztatón mosolyg ránk.

5. Karácsonynak ünnepén Hangozzék vig ének!
Mindenütt a földtekén Ezt zengjék ifjak, vének:
Dicsőség az Istennek, Békesség az embernek!
Az éj elmúlt, hitfény kigyúlt, Az Isten gyermekké lett:
Nála az üdv s élet!